

SZAUER DÁNIEL

Napfelkelte

Elindult az aranyhíd a túlparti bérctől.
A víz színén halvány vércsík
szivárog az égből.

Fázós

Bevallottam,
hogyha fáztam?
Az én voltam,
meglehet.
Én lehettem,
de régen volt.
Emlékszem rá,
s reszketek.

Hasadás

A kávézó előtt
eljátszom magamban,
ha most beléphetnék
a másik magammal.

Kariatidák

Kariatidák.
Rátok ragyog
most a napfény,
majd a holdvilág.
Mereven néztek,
mert az ember,
ki alattatok más,

se nem remek,
se nem szép alkotás.
Csak másolat.
Öntelt naivitás.

Séta

Csak tesztek pár lépést,
pár macskakő koppan.
Gondolkodom: hová?
Az sem biztos, honnan.

Álmatlan

nyugvó körvonalak
feketéllő hullám
tárgyak váltakoznak
táguló pupilla

nyugvó körvonalak
eltolódó hullám
a formák gyűrődnek
csak aszimmetriák

Paplan

Paplan alatt test.
És még egy. Csodálhatod
a tökéletest.

Éjjel

Alszik az ágyam,
párna, a paplan.
Éber a lelkem,
még takaratlan.